

"El missatge cristià pot ajudar a acostar postures al Líban"

En Ferran Canet és català, el cinquè germà d'una família de sis, i docent de professió, va ser ordenat sacerdot l'any passat i ara viu al Líban, país on ja va viure tres anys.

12/09/2012

Explica el descobriment de la seva vocació com a numerari de l'Opus Dei amb poques paraules i una senzillesa aclaparadora, que deixa

traslluir la seva descomplicació: "En un moment determinat, algú em pregunta: i tu, t'has plantejat lliurar la teva vida al Senyor? No. I t'ho pots plantejar? Sí. I m'ho plantejo, i la hi dono. Per què? Perquè podia".

Des d'aleshores, la seva història, s'escriu en breus traços: estudia Magisteri i Comunicació Audiovisual, a més d'alguns cursos d'Arquitectura, treballa durant vuit anys com a professor de primària, i més tard se'n va a Roma per estudiar teologia. Després d'un any estudiant al Col·legi Romà de la Santa Creu es trasllada al Líban, arriba a Beirut l'agost del 2007: "Atenia els socis del club juvenil, les persones de l'Obra... i preparava la meva tesina".

El Líban, un gresol de cultures amb algunes peculiaritats

La seva arribada al país dels cedres va coincidir amb el primer aniversari de l'última guerra, que va

enfrontar l'exèrcit israelià i l'Hezbollah, durant un mes, entre juliol i agost de 2006. Encara avui, les forces internacionals sota el comandament de l'ONU continuen al país per garantir l'estabilitat de la frontera sud amb Israel, i la guerra civil que es viu a la veïna Síria amenaça amb traspasar la frontera i estendre el conflicte.

Dir Beirut evoca, per a molts, imatges d'una ciutat bombardejada i assetjada, ja que va ser l'epicentre d'una sagnant guerra civil que va assolir el país durant 15 anys, entre 1975 i 1990, encara que mossèn Ferran insisteix que la realitat és molt més senzilla i prosaica: "tens una imatge dels països on no has estat basada en allò que has vist a les notícies, i lògicament no hi ha notícies que diguin que avui no ha passat res al Líban".

L'aportació del missatge cristià per a la pau

El problema del Líban (l'antiga Fenícia, ocupada al segle XVI per l'imperi otomà, protectorat francès fins a la Segona Guerra Mundial, enclavament privilegiat i desitjat per tots per la seva ubicació estratègica), com de tot l'Orient mitjà, no és senzill, i respon a molts factors, no tant religiosos, afirma, com polítics i socials. "Si ocorregués a Europa, on compartim, més o menys, una mateixa religió, no ens plantejaríem que aquesta fos la causa del conflicte... són la manca de llibertat, les dictadures i les dificultats econòmiques les que provoquen els problemes, i ho seria igual encara que tots fossin ateus i no els importés gens la qüestió religiosa".

En això té molt a dir, afirma, el missatge cristià i, per tant, el de l'Opus Dei: "El missatge de l'Obra és

que enmig de la feina, de la vida social i familiar és on no només es pot, sinó que s'ha de trobar Déu, i que tot ens ajuda a apropar-nos més a Ell, per això, el missatge cristià pot ajudar a acostar postures entre els diferents plantejaments polítics, etc., basant-se en el respecte a la persona. Perquè es pot estar en desacord en moltes coses i això no vol dir que hagi d'haver confrontacions... allà surten fàcilment les armes, el que és un petit problema".

"Jo crec que el missatge cristià hauria de pesar més en la cultura, en els valors, però han de ser els homes i les dones individualment, amb la seva coherència de vida, els qui vagin transmetent aquesta manera de veure les coses, no els polítics, no el bisbe en l'homilia de diumenge, sinó la implicació de cada un, al seu lloc".

Varietat de ritus

Al Líban hi ha potser més sensibilitat espiritual que a l'Europa d'avui, diu, hi ha molta gent amb una pràctica de la religió molt viva, que resa de manera habitual, que va a Missa entre setmana i es confessa, joves i no tan joves, i la tasca apostòlica de l'Obra es desenvolupa amb gent molt diversa; "pots trobar-te en un retir mensual que el que fa la lectura és un musulmà, que s'està plantejant batejar-se, però musulmà-musulmà... i entre els propis catòlics, els hi ha de quatre o cinc ritus: maronites, melquites, caldeus, siro-catòlics... i cada un, amb la seva pròpia litúrgia". Aquesta riquesa és un exemple de convivència, afirma, encara que comporta també certes dificultats d'ordre pràctic, com la urgent necessitat d'aprendre àrab per poder celebrar la litúrgia maronita, la més nombrosa del país.

"Ha vist *De Déus i Homes* ?" Li pregunto (aquesta pel·lícula francesa

que va guanyar el Festival de Cannes del 2010 on es narra la història d'una comunitat de monjos cistercencs massacrats pels terroristes el 1996 a Algèria): "Sí -respon ràpid- i em va encantar. La situació no és la mateixa, però, al Líban hi ha zones molt extenses d'ambient totalment cristià. Pots trobar algun poble, com a Algèria, on només hi hagi musulmans i la presència del cristià es limiti només a un convent, però no és habitual. I en general, hi ha molts musulmans que tenen molta estima al cristianisme i als cristians, la imatge del musulmà com un terrorista és trista, i injusta".

Visita del Papa al Líban

D'aquesta realitat del país en sap molt Benet XVI. El Papa viatjarà al Líban el 14 de setembre, per al lliurament del document postsinodal, després del Sínode de les Esglésies orientals. "Es fa al Líban per ser un

lloc que reuneix molt diverses esglésies, i un dels països més segurs: avui anar a Síria o l'Iraq seria més arriscat per al Papa".

Probablement, en l'elecció del Líban haurà pesat també el fet de ser, amb Terra Santa, el primer país on hi va haver cristians, des dels anys 30 de la nostra era, "amb més o menys tribulacions o persecució", recorda. No en va, trepitjar els carrers que va transitar Crist ha de marcar també la diferència..." sabem que la Mare de Déu i el Senyor van ser per aquesta zona i és possible que, durant un passeig per Tir, passis pels carrers que ells també van caminar. És bo per adonar-se que la nostra fe no és una cosa... etèria, sinó que seguim una persona concreta. I pensar que la posta de sol que veus a la platja de Tir és la mateixa de què gaudiria el Senyor és bonic. També ajuda a imaginar els apòstols veure els pescadors d'aquesta zona avui".

Omplir d'avemaries els carrers de Beirut

L'any que ha transcorregut des de la seva ordenació, mossèn Ferran ha acabat i defensat la tesi doctoral en Teologia -sobre "La dimensió moral de la qüestió ecològica"-, i ha exercit de capellà en una escola a Vigo, la seva primera feina com a sacerdot. Valora molt positivament l'experiència, tot i que sembla les antípodes de la tasca sacerdotal que desenvolupa al Líban. "Ha estat molt enriquidor", assegura.

Sap que l'experiència libanesa tampoc serà igual a partir d'ara "per començar, farà molt més calor", fa broma, "i com a sacerdot vas a una altra cosa: a servir, a estar sempre a disposició de la gent". La figura del sacerdot al Líban, admet, és no només respectada, sinó apreciada per ser un home de Déu.

I aquí arrela l'encàrrec del Prelat de l'Opus Dei per a la seva nova tasca: omplir d'avemaries els carrers de Beirut. "El més impressionant del meu tracte amb el Pare va ser amb motiu de la malaltia de la meva mare -la seva mare, Maria Pilar Torra, supernumerària, va morir l'octubre de 2010, setmanes abans de la seva ordenació diaconal, després d'una ràpida malaltia que va portar amb gran enteresa-, cada vegada que coincidíem tenia un detall, em recordava: "Encomana't a la teva mare"... i es veia que era una cosa profunda, seriosa. De fet, després de l'ordenació sacerdotal una de les meves germanes, que no és de l'Obra, em va dir: "em quedo tranquil·la perquè veig que tens una família".

Li pregunto, per finalitzar, quina és la seva cita preferida de sant Josepmaria, quina reflexió dels seus escrits prefereix, i no es queda amb cap: "el que fa que siguin boníssimes

és que són viscudes, que és el que li dóna més força... Més enllà de la lletra, de les paraules, és la força que li dóna el haver-ho acompanyat amb els seus fets, més que amb les seves paraules".

Tot un programa de vida que ell també intentarà posar en pràctica, amb la seva senzillesa i aplom, en el seu camí pels carrers del Líban.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/el-missatge-
cristia-pot-ajudar-a-acostar-postures-al-
liban/](https://opusdei.org/ca-ad/article/el-missatge-cristia-pot-ajudar-a-acostar-postures-al-liban/) (24/03/2026)